

الْحِزْبِ الْتَّامِينَ وَالْعِشْرُونَ سُورَةُ الْمُتَحَنِّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ  
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ  
وَإِنَّا كَرِهْنَا أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي  
وَأَبْغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَحْفَيْتُمْ  
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ إِن  
يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ  
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ  
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْضَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ قَدْ كَانَتْ  
لَكُمْ آسُوءُ حَسَنَةٍ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمُ إِنَّا  
بُرءٌ وَأَنْتُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا  
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ ۝ إِنَّا قَوْلُ  
إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لِمَ اسْتَفْتَرْتُكَ لَكَ وَمَا أَمْرُكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۝  
رَبَّنَا عَلَيْنَا نُوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا  
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

٥٤٩

(60)

## ALTMİŞİNCİ SÛRE el-MUMTEHİNE

Adını, 10. ayette geçen «imtehinû» kelimesinden alan bu sûre Medine'de inmiştir; 13 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey iman edenler! Eğer benim yolunda savaşmak ve rızamı kazanmak için çıkmışsanız, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanlara sevgi göstererek, gizli muhabbet besleyerek onları dost edinmeyin. Oysa onlar, size gelen gerçeği inkâr etmişlerdir. Rabbiniz Allah'a inandığınızdan dolayı Peygamber'i de sizi de yurdunuzdan çıkarıyor-

lar. Ben, sizin saklı tuttuğunuzu da açığa vurduğunuz da en iyi bilenim. Sizden kim bunu yaparsa (onları dost edinirse) doğru yoldan sapmış olur.

(Ayetin nüzul sebebi şudur: Hâtib b. Beltea adlı sahâbi, Hz. Peygamber'in gizli tuttuğu Mekke fethi teşebbüsünü Sâire adındaki şarkıcı kâfir bir kadına verdiği mektupla, Mekke müşriklerine bildirmek istemişti. Hâtib, Mekke'de kalan evlât ve ailesine tehlikeyi haber vermek maksadıyla böyle bir işe girişmişti. Cenab-ı Hak bu durumu Hz. Peygamber'e bildirdi. Resûlullah, Mekke'ye dönmekte olan kadını takip için beş kişilik atlı birliğini yola çıkardı. Birlik, kadını, Hz. Peygamber'in haber verdiği yerde yakaladı. Sıkıştırılan kadın sakladığı mektubu, saçlarının arasından çıkardı ve serbest bırakıldı. Mektup, Hz. Peygamber'e teslim edilince, Hâtib çağırıldı ve hareketinin sebebi soruldu. Hz. Ömer'in hiddet göstermesine rağmen Hz. Peygamber, Hâtib'i affetti. Böylece Hâtib'in şahsında bütün müslümanlar, düşmanlarına karşı uyarılmış oldular.)

2. Şayet onlar sizi ele geçirirlerse, size düşman kesilecekler, size ellerini ve dillerini kötülükle uzatacaklardır. Zaten inkâr edivermenizi istemektedirler.

3. Kıyamet günü yakınlarınız ve çocuklarınız size fayda vermezler. Çünkü Allah aranızı ayırır. Allah, yaptıklarınızı görür.

4. İbrahim'de ve onunla beraber olanlarda, sizin için gerçekten güzel bir örnek vardır. Onlar kavimlerine demişlerdi ki: «Biz sizden ve Allah'ı bırakıp tapıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve öfke belirmiştir.» Şu kadar var ki, İbrahim babasına: «Andolsun senin için mağfiret dileyeceğim. Fakat Allah'tan sana gelecek herhangi bir şeyi önlemeye gücüm yetmez» demişti. (O müminler şöyle dediler:) Rabbimiz! Ancak sana dayandık, sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır.

(Hz. İbrahim, iman etmemiş babasına, kendisi için istiğfar edeceğini söylemiş, imanı için mühlet vermişti, daha sonra da istiğfardan menedilmişti. Çünkü kâfirler için istiğfar caiz değildir.)

5. Rabbimiz! Bizi, inkâr edenler için deneme konusu kılma, bizi bağışla! Ey Rabbimiz! Yegâne galip ve hikmet sahibi, ancak sensin.

6. Andolsun, onlar sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü arzu edenler için güzel bir örnektir. Kim yüz çevirirse şüphesiz Allah, zengindir, hamde lâıyk olandır.

7. Olur ki Allah sizinle düşman olduklarınız arasında yakında bir dostluk meydana getirir. Allah gücü yetendir. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

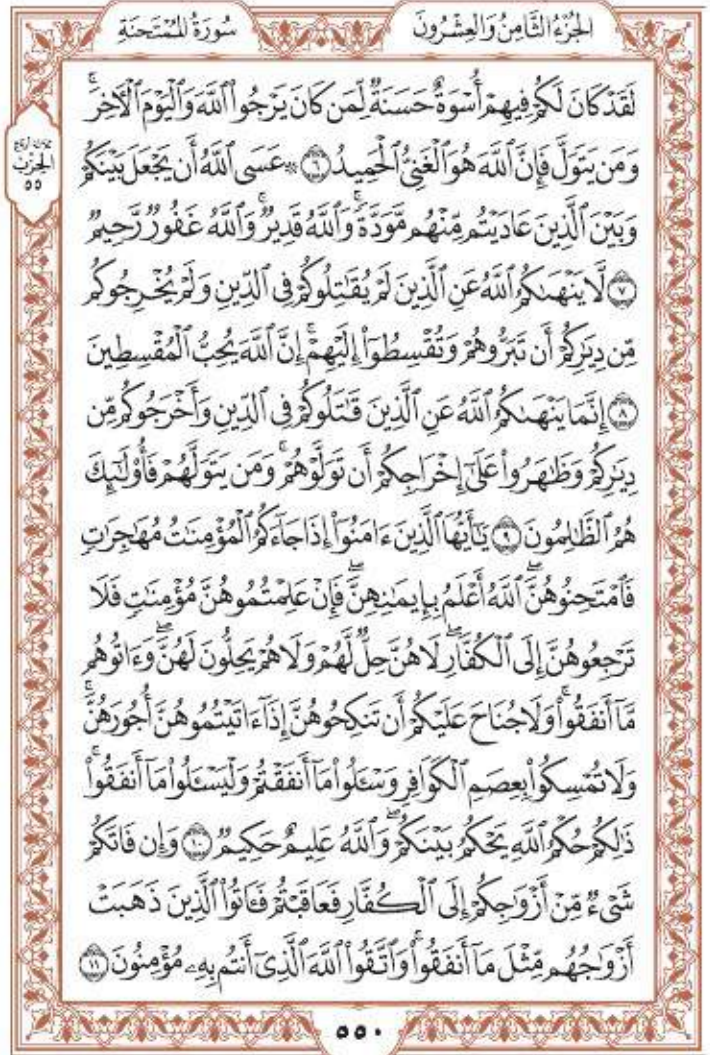
(Bu âyette Allah, düşmanlıkta aşırı gidilmesini, düşman bir toplumun, bir gün dost olabileceğini bildirmiştir. Nitekim Peygamber'in ve müslümanların can düşmanı olan Mekke ve çevresindeki müşriklerin çoğu sonradan İslâm'a girmişler, onların çocukları, Allah yolunda cihad eden müminler olmuşlardır. Böylece âyette belirtilen ilâhî vaad tahakkuk etmiştir.)

8. Allah, sizinle din uğrunda savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara iyilik yapmanızı ve onlara âdil davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah, adaletli olanları sever.

(Tefsirlerde, din hususunda savaşmayanların, Hz. Peygamber'le anlaşma yapan ve ona sadakat gösteren Huzâa kabilesi olduğu, çoğunlukla ifade edilmiştir. Bazılarına göre bunlar Mekke'de iman eden fakat hicret etmeyenler veya kadınlar ve çocuklardır. Âyet, Hz. Ebubekir'in kızı Esmâ'nın Mekke'de kalan müşrik annesinin, kendisini ziyaret için geldiğinde kabul etmemesi üzerine nazil olmuştur. Ancak âyetin hükmü umumdur.)

9. Allah, yalnız sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkarıcıları ve çıkarılmaları için onlara yardım edenleri dost edinmenizi yasaklar. Kim onlarla dost olursa işte zalimler onlardır.

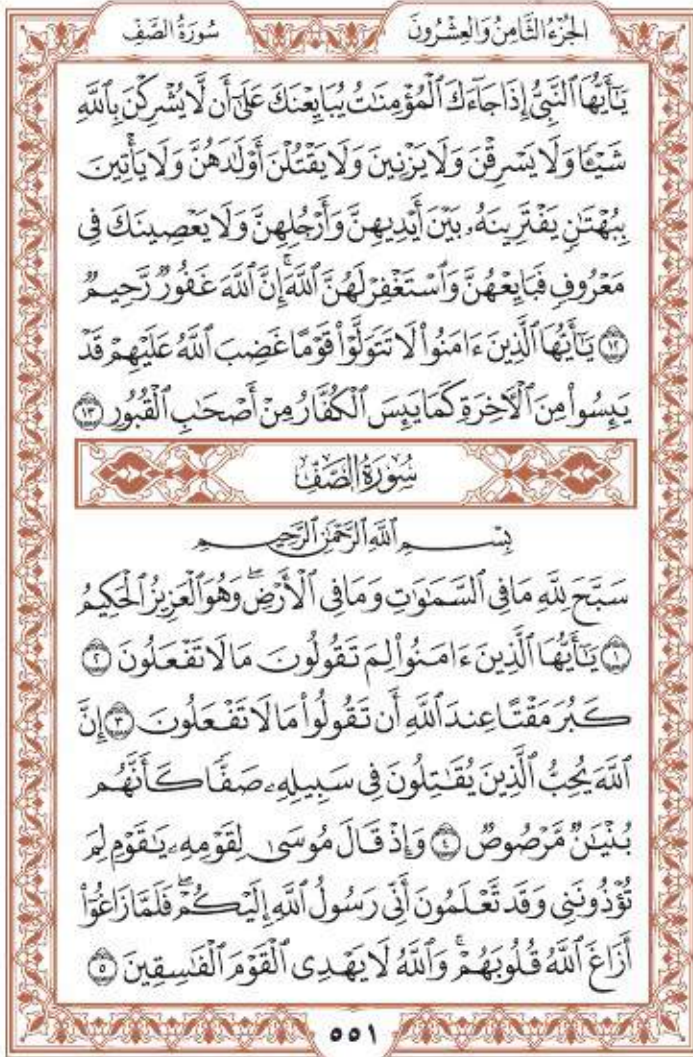
10. Ey iman edenler! Mümin kadınlar hicret ederek size geldiği zaman, onları, imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. Eğer siz de onların inanmış kadınlar olduklarını öğrenirseniz onları kâfirlere geri göndermeyin. Bunlar onlara helâl değildir. Onlar da bunlara helâl olmazlar. Onların (kocalarının) sarfettiklerini (mehirleri) geri verin. Mehirlerini kendilerine verdiğiniz zaman onlarla evlenmeniz size bir günah yoktur. Kâfir kadınları nikâhınızda tutmayın, sarfettiğinizi isteyin. Onlar da sarfettiklerini istesinler. Allah'ın



hükmü budur. Aranızda O hükmeder. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

(Hudeybiye antlaşmasıyla ortaya çıkan durumu tanzim eden bu âyete göre, müslümanlara sığınan mümin kadınlar, kâfirlere iade edilmeyecek, kendilerine âyette belirtilen esaslar uygulanacaktır. Çünkü Hudeybiye antlaşmasına göre kâfirlerden gelen müminler, onlara iade edilecekti. Âyet iade edilecek olanların sadece mümin erkekler olduğunu, mümin kadınların kâfirlerin nikâhında kalamayacakları için, antlaşma şümülüne giremeyeceklerini açıklamaktadır.)

11. Eğer eşlerinizden biri, sizi bırakıp kâfirlere kaçarsa, siz de (onlarla savaş) galip gelerseniz, eşleri gitmiş olanlara (ganimetten), harcadıkları kadar verin. İnandığınızı Allah'a karşı gelmekten sakının.



12. Ey Peygamber! İnanmış kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmek, iyi işi işlemekte sana karşı gelmek hususunda sana biat etmeye geldikleri zaman, biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

(Biat şartları arasında sayılan, «elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurmama» tabiri, gayri meşru bir çocuk dünyaya getirip, onu kocasına nisbet ederek iftira etmeme anlamına gelmektedir. Ayet, Mekke fethi günü nâzil olmuş,

Hz. Peygamber, erkeklerden sonra kadınların biatını kabul etmiştir.)

13. Ey iman edenler! Kendilerine Allah'ın gazap ettiği bir kavmi dost edinmeyin. Zira onlar, kâfirlerin kabirlerde-kilerden (onların dirilmesinden) ümit kestikleri gibi ahiretten ümit kesmişlerdir.

(Bu âyetin son cümlesi şöyle de anlaşılabilir: Zira onlar, kabirlerde bulunan kâfirlerin kurtuluştan ümit kestikleri gibi ahiretten de ümit kesmişlerdir.)

(61)

### ALTMİŞBİRİNCİ SÛRE

es-SAFF

Adını, müminlerin saf tutarak Allah yolunda savaşıklarını bildiren 4. ayetinden almıştır; Medine'de inmiştir; 14 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah'ı tesbih eder. O, üstündür, hikmet sahibidir.

2. Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?

(Rivayete göre müslümanlar: Amellerin Allah yanında en sevgilisinin hangisi olduğunu bilseydik o uğurda mallarımızı ve canlarımızı feda ederdik, demişlerdi. Bunun üzerine «Şüphesiz ki Allah, kendi yolunda çarpışanları sever» meâlindeki âyet nâzil oldu. Fakat Uhud savaşında, bazılarınin geri dönmesi, âyetteki kınamanın sebebi olmuştur.)

3. Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük bir nefretle karşılaşır.

4. Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir yapı gibi saf bağlayarak savaşanları sever.

5. Bir zaman Musa kavmine: Ey kavmim! Benim, Allah'ın size gönderdiği elçisi olduğumu bildiğiniz halde niçin beni incitiyorsunuz? demişti. Onlar yoldan sapınca, Allah da kalplerini saptırmıştı. Allah, fâsiklar topluluğunu doğru yola iletmez.